

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยทำการศึกษารอบคอบถึง ทฤษฎีหรือแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ แนวคิดทางการตลาด ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ การศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive) ซึ่งได้กำหนดวิธีการศึกษาดังนี้

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดสมุทรสงคราม เกี่ยวกับภาพรวมของการท่องเที่ยว ที่พัก อาหาร กิจกรรม/โปรแกรมการท่องเที่ยว สถานที่จำหน่ายของฝากของที่ระลึก และสถานที่จอดรถ

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และพักค้างในจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 18,592 คน (ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและสันทนาการ จังหวัดสมุทรสงคราม, 2547)

ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 318 ราย โดยนำจำนวนประชากรเปรียบเทียบกับตารางสำเร็จรูปของประชากรไคโคโตมัส (Zikmund, 2003: 429) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 5%

วิธีการศึกษา

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และพักค้างในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 318 ราย โดยกระจายพื้นที่เก็บแบบสอบถามใน อำเภอเมือง อำเภออัมพวา อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือรายงานฉบับ
สมบูรณ วิทยานิพนธ์อิเล็กทรอนิกส์ Internet online

การรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1	ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2	ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว
ส่วนที่ 3	ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
ส่วนที่ 4	ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
ส่วนที่ 5	ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และ ค่าเฉลี่ย (Mean) รวมทั้งใช้สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ Paired-Sample t-test และ Chi-Square

การวิเคราะห์ระดับความคาดหวัง และการรับรู้จริงเมื่อใช้บริการ เป็นคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ หรือเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ	5
มาก	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ	4
ปานกลาง	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ	3
น้อย	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ	1

มีเกณฑ์การแปลผลจากค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับ ดังนี้

มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

และการใช้สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคาดหว้ง และการรับรู้ของนักท่องเที่ยว โดยใช้การทดสอบค่า Paired-Sample t-test ในส่วนของการแจกแจง Chi-Square เป็นการเปรียบเทียบเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น (Independent Variables) กับตัวแปรตาม (Dependent Variables)

การกำหนดสมมติฐาน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

$$\begin{array}{l} \text{กำหนดให้} \\ H_0 : \mu_1 = \mu_2 \\ H_1 : \mu_1 \neq \mu_2 \end{array}$$

โดย μ_1 หมายถึง ค่าเฉลี่ยความคาดหว้ง
 μ_2 หมายถึง ค่าเฉลี่ยการรับรู้จริง

การแปลผล ค่าเฉลี่ยความคาดหว้งมากกว่าค่าเฉลี่ยการรับรู้ แปลว่า ไม่พึงพอใจ
 ค่าเฉลี่ยความคาดหว้งเท่ากับค่าเฉลี่ยการรับรู้ แปลว่า เฉย ๆ
 ค่าเฉลี่ยความคาดหว้งน้อยกว่าค่าเฉลี่ยการรับรู้ แปลว่า พึงพอใจ

ระยะเวลาในการศึกษา

การศึกษารั้งนี้ใช้เวลาในการดำเนินการทั้งสิ้น 8 เดือน โดยเริ่มตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2548 จนถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2549 โดยเก็บข้อมูลในระหว่างเดือนมีนาคม พ.ศ. 2549

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved